

Te simți frustrat? Confuz? Ești în regres sau în progres?

J. C. Maxwell prezintă patru poziții raportând persoana și locul într-o echipă. Iată concluziile:

- *persoană nepotrivită în loc nepotrivit = regres*
- *persoană nepotrivită în loc potrivit = frustrare*
- *persoană potrivită în loc nepotrivit = confuzie*
- *persoană potrivită în loc potrivit = progres*”.

„Cele 17 legi ale muncii în echipă”, John C. Maxwell.

Numele ei este Labremsangi dar se prezintă Remsha. Fața ei amintește de triburile de origine mongoloidă. Cu neascunsă mirare i-am deschis ușa camerei hotelului la care bătuse cu insistență strigându-mă pe nume.

- Sunt Remsha. Sora Mahesh mi-a spus despre tine. Domnul m-a trimis să te ajut..., s-a grăbit să-mi spună privindu-mă în ochi fără să clipească.

Mahesh era o cunoștință „întâmplător” întâlnită cu un an mai devreme.

Suspicioasă am început „verificarea”.

Am aflat că locuiește în Nord - Estul Indiei, statul Mizoram. Provine dintr-un trib care se convertise la creștinism în urmă cu 125 de ani prin slujirea misionarului Dr. Edward Clark. (<http://www.theophilos.3x.ro/Biblioteca/Articole/Din%20criminali%20vanatori%20de%20capete%20pasnici%20pescari%20de%20oamneni.html>).

Își dedicase viața Domnului Isus și își abandonase serviciul ca „să fiu liberă să slujesc Domnului”. Călătorea în diverse locuri unde „Domnul îmi spune să merg” pentru „cât timp vrea El”. Se roagă în diverse locuri numite „templele Satanei”: mănăstiri budiste, locuri de pelerinaj ale hindușilor, schiturile tibetanilor și alte „fortărețe spirituale” dedicate strămoșilor, zeilor, duhurilor apei sau munților, zone „sfinte” căutate cu atâta interes de către enoriașii religiilor păgâne, proclamând autoritatea lui Dumnezeu și puterea Lui peste pământ și oameni.

Timp de 30 de zile mi-a fost companie divină: omul potrivit la locul potrivit. Am călătorit împreună, ne-am rugat ore în șir traversând insulele. Am fost în aria cu „acces interzis”, mi-a făcut cunoștință cu oameni cheie deveniți colaboratori în proiectul nostru de misiune. A dormit pe jos deoarece eu eram „musafirul” iar familiile creștine care ne-au găzduit aveau un singur pat de oaspeți. ...

Este un om al rugăciunii, al milei și credinței naive, copilărești chiar.

Remsha

Are peste patruzeci de ani și deține o pasiune de viață demnă de invidiat.

Cred că Remsha a fost trimisă de Domnul, un coechipier care s-a dovedit a fi ajutorul de care aveam nevoie.

S-o cunoaștem și din cuvintele ei:

L.M. Remsha, din ce familie faci parte și care este biserica de care aparții?

R. *Părinții mei sunt pensionari. Tata a fost farmacist iar mama asistentă medicală. Am două surori și un frate. Sora mai mare este căsătorită, are un copil. Următoarea soră nu este căsătorită și lucrează în banca APN. Eu sunt cea din mijloc. După mine este fratele mai tânăr, lucrează în guvern, lector în colegiu, este căsătorit*

și are trei copii. Sora cea mai mică lucrează la o companie de asigurări.

....

Sunt membră în Biserica Presbiteriană. Credem în Trinitate: Dumnezeu Tatăl, Fiul Isus și Duhul Sfânt.

Membrii bisericii noastre îmbrățișează lucrarea Duhului Sfânt dar sunt încă foarte confuzi, e ceva nou pentru ei. Vin regulat la biserică, trăiesc o viață normală, nu au o relație intimă, reală cu Dumnezeu. Știu că acum Dumnezeu deschide inimile lor astfel încât și ei să fie botezați cu Duhul Sfânt ca să se poată bucura de plinătatea lui Dumnezeu.

L.M. Ce viziune ai pentru viața ta?

R. Viziunea mea este să călătoresc în jurul lumii ...

L.M. De ce ai venit pentru a doua oară în Insulele Andaman?

R. Duhul Sfânt mi-a zis să vin. El mi-a spus că îmi va da oamenii pe care îi voi întâlni. Eu doar m-am supus și am venit.

Insulele Andaman

L.M. Ai mentor sau un lider spiritual?

R. Nu am un mentor sau un lider spiritual dar știu că am nevoie de unul. Duhul Sfânt mi-a pus nevoia asta în inima mea și aștept să găsesc pe cineva, un om a lui Dumnezeu, femeie sau bărbat. M-am rugat pentru asta. El întotdeauna mă conduce la cineva fie din Mizoram fie din afara statului care se va ruga pentru mine și care îmi spune lucrurile pe care am nevoie să le știu.

L.M. Ne spui cum te-ai întâlnit cu Domnul și ce a însemnat practic această experiență?

R. În august 2001 mi-am dat viața Domnului, mi-am predat-o complet Lui: viitorul meu, slujba mea, familia, prietenii și pământul natal. De la acea dată, când aud vocea de la Dumnezeu și îmi cere să ies din Mizoram, plec imediat. Dacă nu pot găsi o mașină merg pe jos. Acesta e modul în care mi-am predat viața. Ea nu-mi mai aparține, aparține lui Dumnezeu.

Locul în care mi-am predat viața a fost biroul prietenei mele. Cei care lucrau acolo, într-o zi, au invitat o fată care era botezată cu Duhul Sfânt. Ea ne-a ținut o predică.

....

Ne-a împărtășit despre sacrificiul lui Avraam, cum acesta i-a dat lui Dumnezeu cel mai bun cadou pe care l-a primit de la El după care ne-a întrebat ce îi dăm noi înapoi lui Dumnezeu. Atunci m-am uitat la mine însămi și am realizat cum Dumnezeu mă binecuvântase în multe feluri dar niciodată nu-i dădusem înapoi nimic, așa că, m-am decis să-i dau cel mai bun lucru din viață și anume, viitorul meu.

Când a fost timpul de rugăciune toți am îngenunchat. Am spus o rugăciune cam așa: Doamne îmi dau viața mea, îmi predau ție viața, viitorul meu, fă ce vrei cu ele.... A fost scurtă, reală și importantă. Lacrimile îmi curgeau....

Când am plecat din birou mă simțeam eliberată, ușurată și foarte fericită în interiorul meu. Am ajuns acasă, am intrat în cameră, am început să mă rog și ceva neașteptat s-a întâmplat: din gura mea ieșeau cuvinte, eu doar ascultam ce spun. Îl laudam pe Dumnezeu, spuneam

„aleluia, amin” și auzeam lucruri care urmau să se întâmple în viitor. În loc să mă rog cum eram obișnuită să o fac de fiecare dată, am îngenuncheat, Duhul Sfânt a cutremurat întregul meu trup, m-a umplut de Duhul Lui, am vorbit în limbi și am cântat cântece spirituale.

....

Eram nou venită în familia lui Dumnezeu și nu știam cum să mă comport, ce să fac sau ce vrea Dumnezeu și cum să-l mulțumesc pe El. Eram ca un bebeluș. Continuam să-i cer lui Dumnezeu să mă învețe cum să umblu în căile Lui că nu știam nimic. Voiam să învăț orice, totul de la început. Duhul Sfânt m-a învățat încet-încet tot ceea ce trebuia să știu.

Când mi-am predat viața, Duhul Sfânt mi-a spus că aceasta este ca un schimb divin. Eu îmi schimb viața veche cu una nouă din Domnul Isus.

Am înțeles ce înseamnă a mânca din „carnea Domnului și a bea sângele Lui” și am împărtășit Învierea Lui cu putere, umplută cu Duhul Sfânt, adevăratul botez în Duh. Mai târziu am găsit scris aceasta în Biblie în Ioan 6:53-56. „Orice mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață veșnică”.

Duhul Sfânt a pus multe înțelesuri noi în inima mea. Când pe acestea le-am găsit în Biblie eram foarte fericită, uneori prea fericită ca să dorm așa că îl laudam pe Dumnezeu întreaga noapte și El mă învăța cuvintele Lui, îmi revela tainele Cuvântului viu a lui Dumnezeu.

.....

De anul trecut biserica noastră m-a numit membru în comitetul celulei de evanghelizare.

....

În prezent Dumnezeu îmi deschide uși pentru toate națiunile. Anul trecut, în 2009 Domnul mi-a spus să merg în afara statului, în Insulele Andaman și Nicobar, Nepal, Butan. Urmează Cambogia, Tailanda, Laos și Myanmar.

.....

În 5-6 ianuarie 2010 am fost pentru un marș de rugăciune din Thimphu la Para, 52 de km de graniță cu Butan. Cincisprezece tineri ai bisericii mele mi s-au alăturat. Am început rugăciunea înainte de ora 11 seara. După ce ne-am rugat, am mâncat cât pentru o călătorie lungă și am părăsit biserica pe la 2.30 noaptea. Am mărșăluit toată dimineața. Era foarte frig. Zăpada căzuse pe 31 dec. Am ajuns în Para la 3.30 după masa. În următoarea zi toți tinerii au împărtășit experiențe frumoase din călătorie. Fiecare dintre ei au fost atinși într-un mod special de Duhul Sfânt.

Toți așteptăm cu nerăbdare următorul marș de rugăciune din această iarnă. Vom pleca din Thimphu în Bumthang. Sunt mai mult de 200 km. Mulți tineri intenționează să mi se alăture. Dorim să cerem inimile oamenilor de acolo pentru Cristos.

....

Îți dorim călătorii cu roade pentru Împărăția Lui Dumnezeu, Remsha.

Mulțumesc Domnului pentru oamenii potriviți pe care mi-i încredințează ca parte din lucrarea Lui. Printre aceștia sunteți și voi, iar Remsha, pe ea am de gând să o invit la triburi să-mi fie „asistent personal” așa cum zâmbind glumeț s-a autodefini.

S.H. acel prieten de nădejde care iubește oricând, omul pe care l-am cunoscut în urmă cu trei ani, coechipierul care s-a rugat pentru misionari, a dăruit cu loialitate proiectelor din India, în 16 iunie 2010 și-a luat inima în dinți, bagajul minim de călătorie și iat-o parte a echipei de teren.

Acomodarea s-a dovedit a fi de-a dreptul neobișnuită. Nu se plânge de mizerie, nici de aglomerație. Privirile iscoditoare parcă nu le vede, zgomotul nu o deranjează, îi place mâncarea iute, „pișcăcioasă” cum spune ea. Hainele indiene îi sunt confortabile iar muzica locală o încântă. Iubește persoanele cărora le slujește în simplitate și dragoste, atâta dragoste cât molipsește.

L.M. Simo, ai întâlnit ceva care te-a pus totuși în dificultate?

S.H. Nu a fost ceva ce nu s-a putut rezolva, ceva peste care să nu pot trece. Totuși goangele din tren, căldura și umezeala (sunt până la 49 grade C iar umiditatea e de 89%) acestea m-au pus într-o oarecare dificultate. Slavă Domnului că a venit controlorul cu spray de goange să le sperie măcar, iar căldura și umezeala, odată cu venirea toamnei sper să fie mai suportabile.

„mâncare pișcăcioasă”

L.M. Este diferență evidentă între a fi creștin în România și a fi creștin în India?

S.H. România sau India sunt circumstanțe. A fi creștin nu ține de ele dar îți arată însă cine ești și contribuie la modelarea ta. Confortul din bisericile din România lipsește în bisericile din India. Uneori chiar și mie îmi lipsește, dar așa cum ai tu obiceiul să spui, “toate lipsurile sunt date la pachet și vin odată cu alegerea de a pleca”.

L.M. De ce ar dori un român să plece misionar?

S.H. E o onoare pe care Domnul o face. Să fiu lucrător împreună cu El, să spun oamenilor despre salvarea prin Isus Cristos nu doar acasă ci până la “marginile pământului” a fost o dorință pe care oricât am vrut să n-o recunosc, ea a crescut și nu m-a lăsat în pace până nu am plecat. Cred că dorești să pleci misionar când ai înțeles versetul din Matei 28, cu Marea Trimitere. E datorie, e ascultare...

L.M. Ce ai de spus celor care sunt suporterii, sponsorii, coechipierii de acasă?

S.H. Vreau să le spun că-i iubesc și că tot mi-e dor de ei. Acomodarea mea „miraculoasă” știu că este răspuns la rugăciuni. Cu dorul încă mă lupt dar îmi plac și momentele de dor. Suntem coechipieri în adevăr și le mulțumesc pentru susținerea spirituală și financiară.

Simo, îți dorim HAR, suficientul HAR pentru slujirea zilnică!

Info financiar

Patna:

Grup studiu femei

Cheltuieli materiale lunare: 40 euro

Grup studiu fete

Cheltuieli materiale lunare: 20 euro

Proiect medical

Cheltuieli materiale trimestriale: 100 euro

Școala Kurji

Cheltuieli materiale trimestriale: 120 euro (4 euro/copil)

Școala Digha slam

Cheltuieli materiale trimestriale: 240 euro (4 euro/copil)

Support lunar învățător: 75 euro

Școala Danapur

Cheltuieli materiale trimestriale: 120 euro (4 euro/copil)

Școala Akilpur

Cheltuieli materiale trimestriale: 240 euro (4 euro/copil)

Support lunar învățător: 75 euro

Digha biserică/școală

Cheltuieli materiale trimestriale: 120 euro (4 euro/copil)

Support lunar învățător: 75 euro

Chirie lunară: 35 euro

Sponsorizare pastor și familia lui: 110 euro/lunar (începând cu oct. 2011)

Cheltuieli voluntari transport: 15 euro/lunar

Cheltuieli traducător: 10 euro/lunar

Mașini de cusut pentru lucrarea cu femeile: 220 euro (2 buc.)

Orissa:

Biciclete evangheliști: 62 euro/buc.

Haine pentru 100 văduve creștine: 5 euro/persoană

Tata:

Conferința noiembrie 2010: 800 euro

Insulele Andaman&Nicobar:

Centru social: 12 000 euro

Cei care v-ați hotărât să susțineți și financiar un anume segment din proiecte, vă rog să ne comunicați propunerea.

Vă mulțumesc.

Ne rugăm pentru:

- Un pastor disponibil pentru biserica locală
- Finanțele necesare proiectelor din Patna, Tata, Insule și Orisa
- Protecție divină
- Kancean, Warşa, Sunita, Samuel, Banti, Gunat, Rina, Hameşuar, Sima și Rangunat. Sănătate fizică și inimă deschisă pentru Cuvântul Domnului
- Grupele de fete și femei. Botez
- Administrare chibzuită a resurselor
- Sensibilitate la călăuzirea Duhului Sfânt
- Proiectul din Akilpur. Construcție finalizată și hinduși mântuiți
- Echipa româno-indiană. Unitate, slujire în dragoste, simplitate, înțelepciune practică și ascultare față de Domnul
- Colaboratori. Bucurie și credincioșie
- Comunicare clară
- Sănătate spirituală și creștere în cunoașterea intimă a lui Isus
- Curaj în fapte, cuvinte și gânduri. Planuri alese
- Răbdare spre desăvârșire

Mulțumim Domnului pentru:

- Ocrotirea pe drumul spre și dinspre Nepal
- Noii prieteni și colaboratori
- Odihna spirituală și fizică
- Sprijinul în rugăciune
- Grija divină în timpul spitalizării Anei
- Familia și casa de misiune în care am locuit în Nepal
- Finanțele primite
- Acomodarea neobișnuită a Simonei
- Conferențieri
- Noua oportunitate de a ne implica practic în Insule
- Posibilitatea de a ne continua studiile post-universitare
- Protecția zilnică
- Noua echipă care va veni în toamnă
- Călătoria roditoare în Tata
- Planurile pe care le împlinește zi de zi